«міст», іншими словами – «наведення мостів» між артиклями та прикметниками початкової форми.

Порівняно нещодавно в українській ужитковій мові закріпилося запозичене слово «презент» – «подарунок». Отже, і ця лексема може стати помічною в поясненні правила утворення та вживання англійських часів групи Present (теперішні), нюанси якого можна трактувати як ситуації вручення подарунків.

Загалом, застосовуючи подібний засіб у поясненні граматичних правил іноземної мови, викладач має доцільно висвітлити студентам усі його стилістичні тонкощі – побутування у мові повсякденного вжитку та художній творчості, значення кожного окремого слова та його омонімічного відповідника в рідній мові. Таким чином створюється мотивація не лише для запам'ятовування правил, а й для самостійної пошукової роботи у напрямі лексикології – навіть для студентів нефілологічного профілю.

Література

1. Кочерган М.П. Вступ до мовознавства. Київ: ВЦ «Академія», 2000. 368 с.
2. Циткина Ф.А. Терминология и перевод (К основам сопоставительного исследования). Львов: Высшая школа, 1988. 157 с.
3. Кормилицын С.В. Голый проводник под вагоном и прочие прелести. URL: https://serh.livejournal.com/275684.html (дата звернення 25.10.2020).

Анохіна Т.О., Алексєєва О.М., Ковальчук В. А.
Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова
(Київ, Україна)

ЛАКУНИ МУЛЬТИКОМПОНЕНТНИХ ОДИНИЦЬ

Сучасна лакунологія має свій власний інструментарій для аналізу лакун, їх індентифікації та верифікації на різних мовних та конвербальних рівнях [1, 2, 4]. Особливо ємким виявляється шар лексико-семантичних лакун, виявлення яких є не завжди простим процесом.

Щоб зрозуміти деякі концепції на інтуітивному рівні мусимо навчитися бачити зміни та девіації в декількох вимірах, в лінгвістиці – це своєрідний "*четвертий вимір*". Цей термін запозичений нами з метамови Мічіо Кайку [3, с. 86]. В межах лакунології він поєднує очевидні зміни та перебудови на лексичному рівні, а також описує зміни, що відбулися на семантичному рівні, долучає темпоральну складову, тобто виникає своєрідна подорож у часі, що разом і одночасно дає синергетичний погляд на всі зміни та нашарування.

Невловимий зміст перетворення мультикомпонентних одиниць є можливим з огляду на їхню фіксацію у корпусі текстів. Лакуни змісту встановлюються завдяки результату аналізу змін, що відбувалися з лексичними одиницями. У випадку нашої розвідки – *предметом* виступають мультикомпонентні одиниці, а *об'єктом* – їх лексико-семантична та темпоральна реалізація в корпусах текстів.

Вважаємо, що корпусний підхід може запропонувати особливий погляд на зміни та перетворення багатокомпонентних одиниць. Очевидними є перетворення лексичних одиниць, що набувають вторинного та секвелярного значення.

Саме велика кількість матеріалу, що надає корпус текстів, представляє факти про зміну форми та значення багатокомпонентних одиниць. Використовуючи результати аналізу корпусу сучасної американської англійської мови (COCA) ми встановили, що багатокомпонентні одиниці можуть розглядатися як похідні, або вторинні одиниці, де фактичне значення змінюється або делітується.

Семантичні зрушення розглядаються як вторинні та пост-вторинні зміни. У процесі семантичного відхилення старе значення зміненого мультикомпонентного виразу видаляється, і з'являється абсолютно нова концептуальна одиниця, наприклад: англ. *OXO* (британська англійська) *O's* та *X's* походять від англ. *Noughts and Crosses* та у американському варіанті англійської мови вже зазнають девіацій лексичного плану без змін на семантичному рівні: англ. *Tick-tack-toe* (американська англійська) або "*tick-*

tack", де обидва елемента пов'язані на темпоральному рівні та фіксуються як пов'язані зі грою старовинного Єгипту. Британський вираз англ. *Noughts and Crosses* не фіксується корпусом сучасної американської англійської мови (COCA) [5], однак пов'язаний із попередніми елементами [6].

Описані операції демонструють зміни у світлі зсувів та перетворень, ілюструючи мімезис, коли початкове значення багатокомпонентних одиниць може бути частково модифіковано або видалено.

Зсуви та модифікації відбуваються на всіх рівнях сучасного дискурсу: у художній літературі, академічному та розмовному дискурсі тощо. Оскільки вилучення фіксується на рівні біграм, триграм та інших-грам, розвідка демонструє, що семантична девіація є універсальним явищем, що дає розуміння змін комунікативних, номінативних одиниць та лакун, які інтегруються у єдиному часо-просторовому континіумі.

Таким чином, фактичне значення багатокомпонентних одиниць зазнає постійних модифікацій. Ми бачимо варіації змін та перебудов, зрушень та девіацій: лексичні, семантичні, темпоральні перетворення та їх багаторівневий вигляд, що визначається нами як гіперлакунікон.

Література

1. Дымарский М. Я. Возможна ли онтологическая интерпретация понятия лакуны? / М. Я. Дымарский // Лакунарность в языке, картине мира, словаре и тексте. Межвузовский сборник научных трудов. – Новосибирск : Изд-во НГПУ, 2009. – С. 189-194.
2. Воейкова М. Д. Качественная характеристика лица в русском и немецком языках: заполнение лакун и поиск соответствий / М. Д. Воейкова // Лакунарность в языке, картине мира, словаре и тексте. Межвузовский сборник научных трудов. – Новосибирск: Изд-во НГПУ, 2009. – С. 17-29.
3. Кайку М. Гіперпростір: наукова Одіссея крізь паралельні світи, викревлений простір-час і десятий вимір. 2-е видання / Переклад з англ. Анжела Кам'янець. – Львів: Літопис, 2019. – 400 с.
4. Марковина И.Ю., Сорокин Ю.А. Культура и текст. Введение в лакунологию: [учебное пособие] / И.Ю. Марковина, Ю.А. Сорокин // Москва: ГЭОТАР- Медиа, 2010. – 144 с.
5. The BNC. https://corpus.byu.edu/bnc/. Retrieved: 06.10.2020.

6. Corpus of Contemporary American English (COCA) – BYU corpora. URL: https://corpus.byu.edu/coca/?c=coca&u=15255&k=40. Retrieved: 18.10.2020

Вінічук Л. С.

Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова

(Київ, Україна)

РЕГІОНАЛІЗМИ ТА ОСОБЛИВОСТІ ЇХ ВЖИВАННЯ У СУЧАСНІЙ ФРАНЦУЗЬКІЙ МОВІ

На сучасному етапі розвитку романського мовознавства дослідження регіональних та територіальних варіантів французької мови, їх лексичних особливостей набуває особливої актуальності.

Вивченню регіоналізмів у французькій мові присвятили свої дослідження відомі вітчизняні та зарубіжні вчені (М. А. Бородіна, В. Г. Гак, В. Т. Клоков, А. А. Сидоров, А. Р. Семів, Є. А. Реферовська), французькі мовознавці (C. Frechet, C. Poirier, P. Rézeau, G. Straka, G. Tuaillons, H. Walter) та інші.

Загальнодержавною, офіційною мовою на території Франції визнана французька літературна мова. Решта мов мають статус регіональних, за винятком Ельзасу, де державною вважається літературна німецька мова. Протягом багатьох століть державна політика Франції була спрямована на уніфікацію французької мови, згідно якої єдино правильною вважалась мова столиці Франції Парижу та Паризького регіону. Специфічні прояви французької мови на інших територіях називали помилковими, оскільки вони відрізнялися від нормативної, стандартної мови.

Носії регіональних мов (регіолектів) відстоюють свою місцеву (локальну) мову, *«le français local»*, наголошуючи на тому, що регіоналізми є засобом етнокультурної ідентифікації, надають мові місцевого колориту